

DISSOCIACIÓ AURÍCULO - VENTRICULAR PER EL IODUR POTÀSIC

per

L. CERVERA

P. AGUSTÍ

(NOTA PREVIA)

Les notes que els Srs. Pi Suñer i Bellido tenen presentades, explicant l'acció modificadora dels verins cardíacs sobre'l ritme del cor, el detingut estudi dels efectes dels metalls divalents Ca^{++} Ba^{++} i Sr^{++} sobre'l treball del miocardi i la inervació cardíaca, efectes de metalls que podríem, fins a cert punt, nomenar de tòpics cardíacs, i els experiments duts a terme per distints autors sobre la didalera, l'estrofantus i la escila, han fet que nosaltres, desitjosos de col·laborar-hi, enfoquessim l'estudi cap als compostos químics que integren el grupus *del davant* i comencessim per assajar l'acció de l'iodur potàsic.

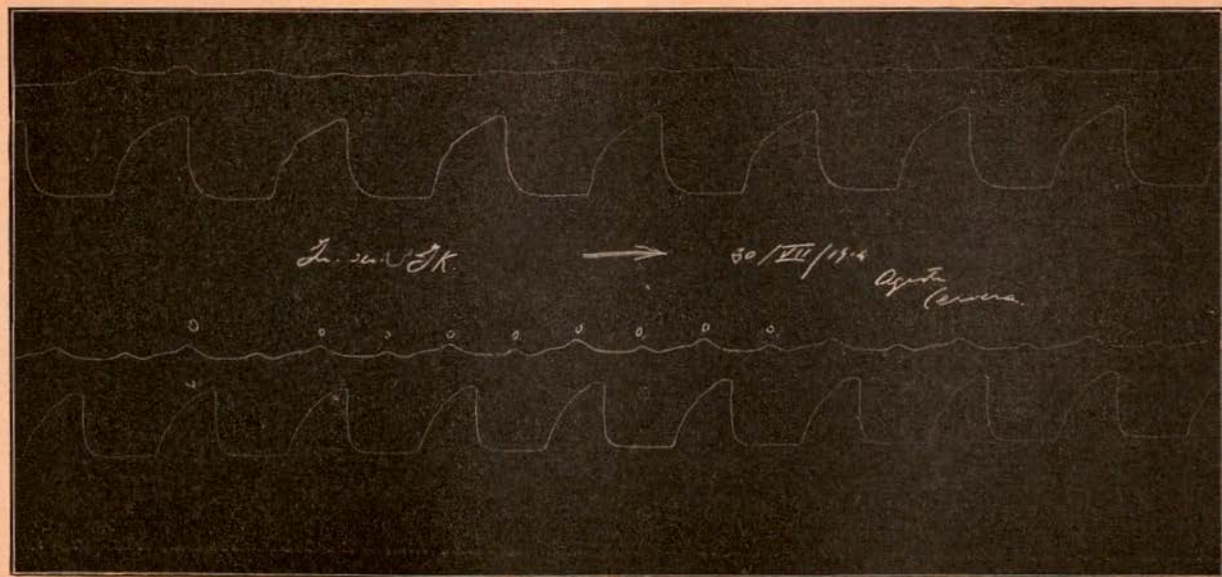
Per les gràfiques que presentem, es pot veure que, després d'una injecció serum-glucosada de IK al 2 per 100 en la vena de la tortuga vulgar (*Emys leprosa*), la contracció ventricular va perdent la seva amplitut, mentre les orelletes bateguen amb regularitat. Després d'un temps relativament curt, recupera el ventricle la seva amplitut normal, però les seves contraccions tenen lloc seguint un ritme dissociat del de les orelletes, de manera que entre cada dues contraccions ventriculars se'n fan dues, tres o quatre d'auriculars. El fet de presentar aquestes observacions en

qualitat de nota previa ens eximeix de sentar conclusions definitives, malgrat que nostres experiències no han estat contradites en cap de les tortugues sacrificades. La injecció intracardiaca de la mateixa solució ens ha donat gràfiques iguals a les intravenoses.

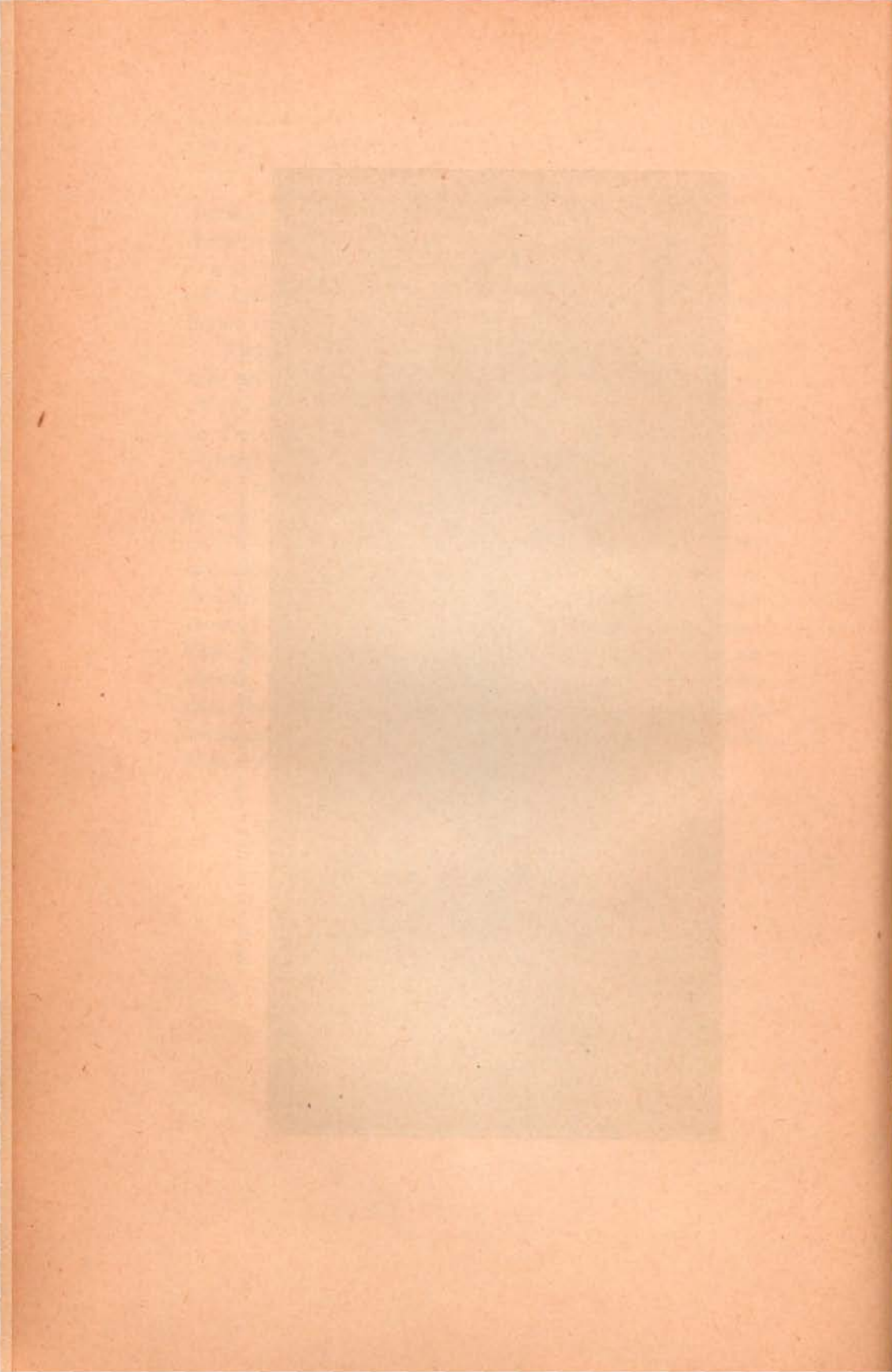
Respecte a la comprovació elèctrica dels fets anotats sols podem dir que un electrocardiograma obtingut en un gos a qui havíem injectat intravenosament una solució de IK ens mostra un nombre de contraccions auriculars superior al de batecs ventriculars.

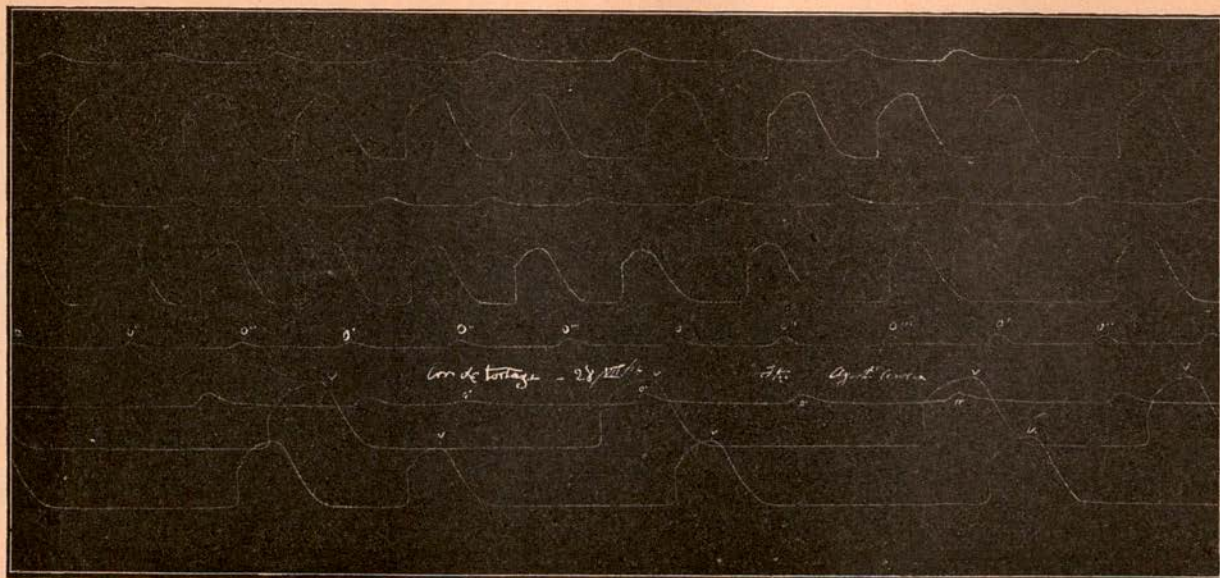
Siguent el IK integrat pels ions I i K, hem sospitat que sos efectes devien esser atribuïts al ió K, i en prò d'aquesta sospita podem apuntar ja el fet de que una solució de INa injectada intravenosament i en doble quantitat de les de IK no produeix en el funcionament cardíac cap trastorn aparent, mentre que injectant al mateix animal una quantitat de solució de IK, apareixen, als pocs instants, els efectes anteriorment apuntats. Quan tinguém resultats dels efectes més nombrosos produïts per la injecció de I col·loidal i de altres compostos integrats pel K, serà la hora d'explicar-ne el mecanisme.

Laboratori de Fisiologia. Facultat de Medicina.

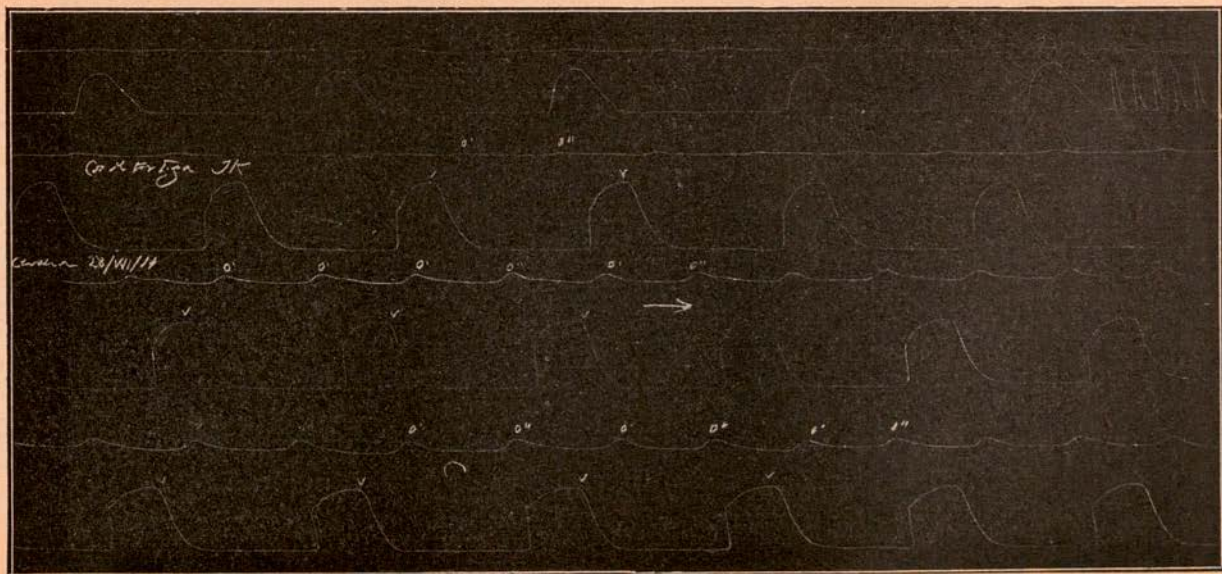

Cardiogrames de tortuga després d'una injecció intravenosa de 0'05 gr. de IK.

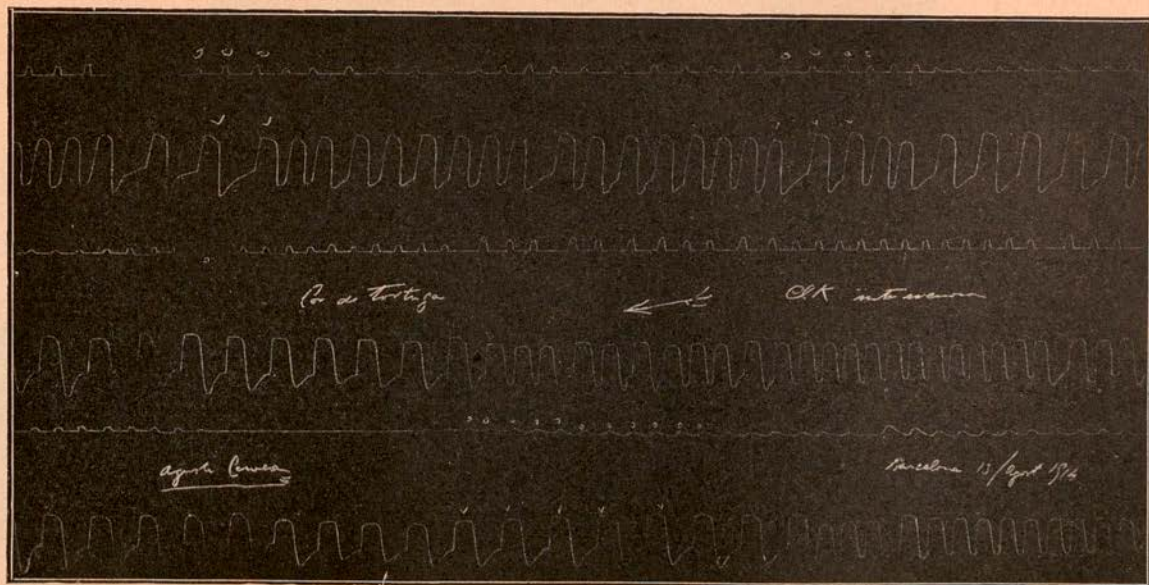

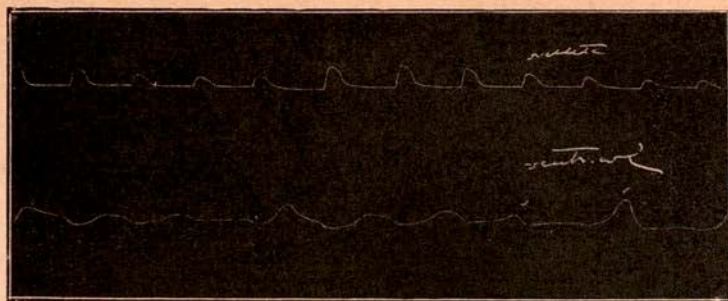
Cardiogrames de tortuga després d'una injecció intravenosa de 0'05 gr. de IK.

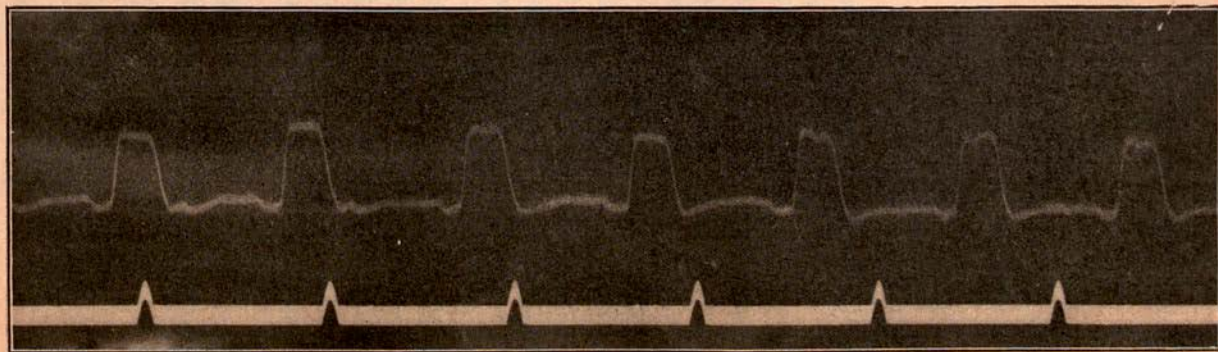
Cardiogrames de tortuga després d'una injecció intravenosa de 0'05 gr. de IK.

Gràfiques mecàniques del cor d'una tortuga després d'injectar en les venes 0'05 gr. de ClK en solució fisiològica glucosada.

Cardiograma de tortuga després d'una injecció intraventricular
de 0'05 gr. de IK.

Electrocardiograma de gos després d'injectar en les venes 10 c. c. d'una solució de IK al 2 ‰.

